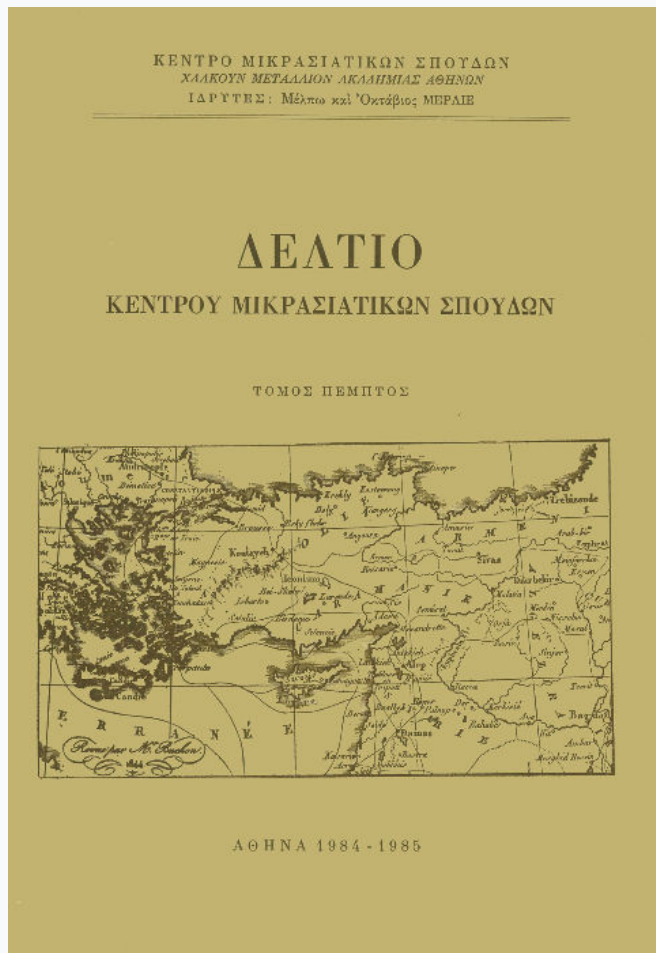

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 5 (1984)

Μνήμη Μητροπολίτου Ικονίου Ιακώβου

Πασχάλης Μ. Κιτρομηλίδης

doi: [10.12681/deltiokms.222](https://doi.org/10.12681/deltiokms.222)

Copyright © 2015, Πασχάλης Μ. Κιτρομηλίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κιτρομηλίδης Π. Μ. (1984). Μνήμη Μητροπολίτου Ικονίου Ιακώβου. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 5, 533–536. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.222>

Μνήμη Μητροπολίτου Ἰκονίου Ἰακώβου, Ἀθήνα: Ἑστία Θεολόγων Χάλκης, 1984, σ. 531.

Ὁ συλλογικός τόμος μέ τόν ὁποῖο ἀποτίεται ἡ ἐπιβεβλημένη τιμή στή μνήμη τοῦ μητροπολίτη Ἰκονίου Ἰακώβου, ἀποτελεῖ σημαντικό πνευματικό γεγονός, πρῶτο διότι συνιστᾷ μνημεῖο στήν προσφορά τοῦ διακεκριμένου ἱεράρχη, πού διακόνησε τήν ἐκκλησία ὡς κορυφαῖο διοικητικό στέλεχος καί σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης (1951-1955), καί δεύτερο διότι στίς σελίδες του συγκεντρώνονται ἀξιόλογες ἐπιστημονικές συμβολές, ἰδίως στό χῶρο τῆς θεολογίας ἀλλά καί τῆς ἱστορίας τῆς ἐκκλησίας καί τῆς παιδείας. Εἰδικότερα γιά ὄσους ἀσχολοῦνται μέ τή μελέτη τῆς ἱστορίας καί τοῦ πνευματικοῦ βίου τοῦ Μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ, ἡ ἔκδοση αὐτή παρουσιάζει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιά δύο λόγους: πρῶτο, λόγω τῆς ἄμεσης ἐνταξῆς πολλῶν ἐργασιῶν στό χῶρο τῶν Μικρασιατικῶν σπουδῶν καί δεύτερο ἐπειδὴ ἡ σύνθεση τοῦ σώματος τῶν συγγραφέων τοῦ τόμου ἀποτυπώνει ἕνα πνευματικό γεγονός, πού ἀξίζει νά συγκαταῆσει τήν προσοχή μας. Οἱ συγγραφεῖς τοῦ τόμου δέν ἀποτελοῦν μόνο στό σύνολό τους σχεδόν ἀποφοίτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ἀποδεικνύοντας ἔμπρακτα τή συμβολή τοῦ ἰδρύματος στήν πνευματική ζωὴ τῆς ἐκκλησίας, πού παραμένει ἀκόμη αἰσθητή. Μεταξὺ τους συγκαταλέγονται πλεῖστοι λόγοιο ἱεράρχες καί κληρικοὶ καί λαϊκοὶ ἐπιστήμονες τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, πού διακονοῦν στήν ἔδρα τῆς τῆν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ στοιχεῖο αὐτὸ δέν πρέπει νά παραμείνει ἀσχολιάστο. Ἡ ἔκδοση εἰς μνήμην τοῦ Ἰκονίου Ἰακώβου ἔρχεται νά μᾶς θυμίσει ὅτι ἡ πνευματικὴ παράδοση τοῦ Φαναρίου εἶναι ζωντανὴ καί συνεχίζεται, παρ' ὄλες τίς ἀντιξοότητες, μέ ἀρκετὴ ἱκμάδα. Ἡ χορεία τῶν λογίων ἱεραρχῶν τῆς ἐνδημούσης συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, πού συνέβαλαν ἀπὸ τὸ Φανάρι μέ συγγραφικὰ πονήματα στή συγκρότηση τοῦ τόμου ἀποτελοῦν τοὺς κληρονόμους καί συνεχιστὲς τῆς παράδοσης τῶν λογάδων τοῦ γένους. Ἀποτελοῦν στήν πραγματικότητα τὴν πιὸ πρόσφατη πνευματικὴ γενεὰ αὐτῆς τῆς παράδοσης. Ἡ θεματολογία, τὸ περιεχόμενο καί τὸ γενικότερο πνεῦμα τῶν συμβολῶν πού ἀπαρτίζουν τὸν τόμο ἐξ ἄλλου μαρτυροῦν ἀξιόλογη ἀνανέωση τῆς θεολογικῆς σκέψης στό κλίμα τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Σὲ ἀντίθεση μέ τὴν ἀποστέωση τῆς ἀκαδημαϊκῆς θεολογίας καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς

σκέψης στὸν χῶρο τῆς Ἑλλαδικῆς ἐκκλησίας, οἱ θεολογικοὶ κύκλοι καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ στελέχη ποὺ πλαισιώνουν τὸν Οἰκουμενικὸ θρόνο φαίνονται νὰ συλλαμβάνουν καὶ ν' ἀνταποκρίνονται ἀποτελεσματικὰ στὸ πνεῦμα τῶν καιρῶν. Μία διαπίστωση συνεπῶς εἶναι ἐπιβεβλημένη: ἡ ἀπίσχυανση τῶν ἀριθμῶν καὶ τὰ πολυποίκιλα προσκόμματα, ποὺ οἱ πολιτικὲς σκοπιμότητες παρεμβάλλουν στὴν ἐπιτέλεση τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου στὴν ἱστορικὴ του ἔδρα, δὲν ἔχουν συντελέσει στὴν ἀναστολὴ τοῦ πνευματικοῦ βίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἄν καὶ τὸ σημεῖωμα αὐτὸ δὲν προτίθεται νὰ κρίνει τίς θεολογικοὺς περιεχομένους ἐργασίες τοῦ τόμου, ἐγχείρημα γιὰ τὸ ὅποιο ὁ συντάκτης του εἶναι ἀναμώδιος, δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἐξάρει τὸ σημαντικὸ ἱστορικὸ γεγονός τῆς ἐπιβίωσης καὶ ἀνανέωσης τῆς πνευματικῆς παράδοσης τοῦ Φαναρίου.

Ὡς πρὸς τίς ἱστορικοὺς περιεχομένους ἐργασίες τοῦ τόμου ἰδιαίτερα σημαντικὲς γιὰ τὴν προώθηση τῶν Μικρασιατικῶν σπουδῶν εἶναι οἱ συμβολὲς τοῦ καθηγητῆ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης Βασιλείου Σταυριδῆ γιὰ τὴ μητρόπολη Ἰκονίου καὶ τοῦ μητροπολίτη Πέργης Εὐαγγέλου γιὰ τίς σχέσεις τῶν μητροπόλεων Ἰκονίου καὶ Πέργης. Ἡ ἀναστήλωση τῆς ἱστορίας τῆς μητροπόλεως Ἰκονίου ἀπὸ τοὺς ἀποστολικούς χρόνους μέχρι τοῦ τελευταίου μητροπολίτη τῆς Ἰακώβου (1950-1965) καὶ ἡ συναγωγή τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας ἀποτελοῦν ἀξιόλογη προσφορά τοῦ καθηγητῆ Βασιλείου Σταυριδῆ. Ἡ μελέτη συμβάλλει ἐπαγωγικὰ στὴ διερεύνηση τοῦ πολλαπλῶν σημαντικοῦ θέματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Στὴ βιβλιογραφία θὰ ἦταν χρήσιμο νὰ προστεθεῖ καὶ τὸ ἔργο τοῦ William Martin Leake, *Journal of a tour in Asia Minor*, Λονδίνο 1824, τὸ ὁποῖο περιέχει μιὰ σημαντικὴ πρωτογενὴ μαρτυρία γιὰ τὴν κατάσταση τῆς μητροπόλεως Ἰκονίου ἀκριβῶς στὶς ἀρχὲς τοῦ 10' αἰῶνα. Ἡ μελέτη τῶν σχέσεων τῶν μητροπόλεων Πισιδίας, Ἰκονίου καὶ Πέργης, ποὺ ἐπιχειρεῖ ὁ μητροπολίτης Πέργης Εὐάγγελος, φωτίζει ὀρισμένες πλευρὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῆς Κεντρικῆς καὶ Νότιας Μικρασίας κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς αἰῶνες τῆς ὀσμικῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς καὶ τῆς πρώιμης Τουρκοκρατίας. Ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν ἐπίσης οἱ συμβολὲς τοῦ μητροπολίτη Ἐλενουπόλεως Ἀθανασίου, γιὰ τὸν ἄγνωστο ἀγιόγραφο τοῦ τέλους τοῦ 10' αἰῶνα Διακο-Προκόπιο καὶ τὰ ἔργα του στοὺς ναοὺς τῆς μητροπόλεως Χαλκηδόνας, καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας διακόνου Ἰακώβου Σωφρονιάδη γιὰ τὴν ὀργάνωση καὶ λειτουργία τοῦ γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Καὶ οἱ δύο μελέτες ἀποκαλύπτουν ἐνδιαφέρουσες καὶ σημαντικὲς πτυχὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ βίου τῆς ἐκκλησίας. Οἱ ἐξωτερικὲς σχέσεις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπίσης συγκεντρώνουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συγγραφέων τοῦ τόμου. Ὁ μητροπολίτης Φι-

λαδελφείας Βαρθολομαῖος μελετᾷ τὴ θέσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὸ ἑλληνικὸ σύνταγμα καὶ στὸν καταστατικὸ χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διευκρινίζοντας τὴ νομικὴ καὶ νομοκανονικὴ βάση πολλῶν διεκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Ὁ μητροπολίτης Καρθαγένης Παρθένιος μελετᾷ τὶς σχέσεις τῶν δύο πρεσβυγενῶν πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας μέσα ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς δραστηριότητος τοῦ Ἰκονίου Ἰακώβου ὡς ἀρχιγραμματέα τῆς Συνόδου τὸ 1949. Ὁ πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Τσέτσης τέλος μελετᾷ τὴν ἀκτινοβολία τῆς σύγχρονης Ὀρθοδοξίας ἐξετάζοντας τὴν ὀρθόδοξη παρουσία στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, ὅπου εἶναι αἰσθητὸς ὁ ρόλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς συμβολὲς στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τόμος περιέχει καὶ μίᾳ σημαντικὴ μελέτη ποῦ ἀναφέρεται στὴν ἱστορία τῆς παιδείας τοῦ γένους. Πρόκειται γιὰ τὴν ἐκδοσὴ ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδρίτη Ναυκράτιο Τσουλκανάκη δεκαπέντε ἐπιστολῶν τοῦ Ἰακώβου Μάνα τοῦ Ἀργείου πρὸς τὸν διδάσκαλο τῆς Πάτμου Μακάριο Καλογερά ἀπὸ χειρόγραφα τῆς Μονῆς Ἰωάννου Θεολόγου τῆς Πάτμου καὶ τῆς Μονῆς Παναγίας Ὀλυμπιώτισσης τῆς Ἐλασσόνας. Οἱ ἐπιστολὲς τοῦ Ἰακώβου Μάνα προσθέτουν μίᾳ σημαντικὴ διάσταση στὶς γνώσεις μας γιὰ τὴν ἀκτινοβολία τῆς σχολῆς τῆς Πάτμου στὸν πνευματικὸ κόσμον τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς κατὰ τὶς πρῶτες δεκαετίες τοῦ δέκατου ὄγδοου αἰῶνα. Ἐπιπλέον συνιστοῦν ἐνδιαφέρουσα μαρτυρία γιὰ τὸν ψυχολογικὸν κόσμον καὶ τὶς ἀξίες τῶν λογίων τῆς ἐποχῆς καθὼς καὶ γιὰ τὶς φροντίδες τῆς καθημερινῆς τους ζωῆς. Τέλος περιέχουν ἀναφορὰς καὶ πληροφορίες γιὰ σημαντικὰ ζητήματα τοῦ πνευματικοῦ βίου τῆς ἐποχῆς, ὅπως τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Μεθοδίου Ἀνθρακίτη (ἐπιστολὴ ἀρ. 6, 1 Δεκεμβρίου 1723).

Ὁ μελετητὴς τῆς ἐκδόσεως θὰ εἶχε πολλὰ νὰ ἐπισημάνει γιὰ τὴ χρησιμότητα ὅσων ἐργασιῶν ἀναφέρθηκαν ἐδῶ ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπολοίπων, ποῦ συναπαρτίζουν τὸν τόμον, γιὰ τὴν κατανόησιν τῆς ἱστορικῆς πορείας καὶ τοῦ σύγχρονου πνευματικοῦ βίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐντὶ ἄλλου καταληκτικηρίου σχολίου ὁμως περιορίζομαι νὰ μνημονεύσω μίᾳ ἀκόμη ἀξιοπρόσεκτη ἐπιστημονικὴν διάστασιν τῆς ἐκδόσεως, τὸ εὑρητήριο τοῦ θεολογικοῦ περιοδικοῦ *Νέος Ποιμὴν*, ποῦ ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖον στὰ χρόνια 1919-1923. Τὸ πόνημα ὀφείλεται στὸν ἐμπειροφιλόλογον Ἀδαμάντιον Ἀνεστίδην, ποῦ ἀπὸ χρόνια διακονεῖ θετικὰ τὴν ἐπιστήμην μὲ τὴ σύνταξιν αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἐργαλείων τῆς ἐρευνας. Ὁ μόνος του, δεῖγμα τοῦ ὁποίου παρουσιάζεται ἐδῶ, κάνει προσιτὸν στοὺς ἐρευνητὰς τὸν πλοῦτον τῶν πληροφοριῶν ποῦ ἀποθησαυρίζονται στὶς περιοδικὰς ἐκδόσεις, ποῦ κατὰ καιροὺς ἔχει ἀποδελτιώσει.

Οἱ σύντομες νύξεις καὶ ἀναφορὰς ποῦ προηγήθησαν ἐλπίζω νὰ ἀφήνουν

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

νά διαφανεί ὁ πλοῦτος τῶν περιεχομένων καὶ ἡ πολλαπλὴ ἐπιστημονικὴ σημασία τῆς ἐκδόσεως. Ἡ Ἑστία Θεολόγων Χάλκης τιμώντας τὴ μνήμη τοῦ διαπρεποῦς ἱεράρχη καὶ σχολάρχῃ, ἔχει προσφέρει στὴ νεοελληνικὴ ἐπιστήμη ἓνα ἐπιβλητικὸ ποσοτικὰ καὶ ποιοτικὰ βοήθημα προαγωγῆς τῶν γνώσεων καὶ τῶν ἐρευνῶν μας.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ Μ. ΚΙΤΡΟΜΗΛΙΔΗΣ